

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 lipca 1958 r.

Nr 59

TRESC:

Pol.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

331 — nr 249 z dnia 18 lipca 1958 r. zmieniająca uchwałę nr 110 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zapewnienia środków do rozwoju spółdzielczości produkcyjnej 537

ZARZĄDZENIA:

332 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 czerwca 1958 r. — Wytyczne w sprawie udzielania zezwoleń na spłatę kaucji związanej z najmem lokalu mieszkalnego w ratach miesięcznych i zwolnień od obowiązku wpłacania tej kaucji 538

333 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 czerwca 1958 r. — Wytyczne w sprawie pobierania opłat za wanny i piece kąpielowe w lokalach mieszkalnych 539

334 — Ministra Finansów z dnia 21 lipca 1958 r. zmieniające zarządzenie z dnia 30 kwietnia 1958 r. w sprawie przeszacowania zapasów produktów naftowych 540

331

UCHWAŁA NR 249 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1958 r.

zmieniająca uchwałę nr 110 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zapewnienia środków do rozwoju spółdzielczości produkcyjnej.

§ 1. W uchwale nr 110 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zapewnienia środków do rozwoju spółdzielczości produkcyjnej (Monitor Polski Nr 28, poz. 189)

§ 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Upoważnia się Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministra Rolnictwa, Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do przekazywania prawidłowo gospodarującym spółdzielniom produkcyjnym drobnych zakładów przemysłu rolnego i zakładów pomocniczych, jak młynów, przetwórní owocowo-warzywnych, warsztatów naprawczych, tartaków położonych w granicach gruntów spółdzielni lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, jak również małych tuczarni przemysłowych.

2. Prawidłowość gospodarowania spółdzielni ubiegającej się o przekazanie zakładu stwierdza właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej (dzielnicowej) rady narodowej po porozumieniu z powiatowym związkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych, a jeżeli takiego w danym powiecie nie ma — z wojewódzkim związkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz z właściwym oddziałem Banku Rolnego.

3. Przekazanie zakładu następuje na podstawie umowy między spółdzielnią produkcyjną a przedsiębiorstwem, instytucją lub jednostką budżetową, w której zarządzie znajduje się przekazywany zakład. Umowa może być zawarta tylko w wykonaniu decyzji właściwego naczelnego organu administracji państwowej, a jeśli chodzi o zakład znajdujący się w zarządzie przedsiębiorstwa podległego radzie narodowej — w wykonaniu decyzji prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

4. Przekazanie nieruchomości stanowiących składniki majątkowe zakładu polega na oddaniu ich w nieodpłatne

użytkowanie w granicach uprawnień i obowiązków wynikających dla użytkownika z przepisów prawa rzeczowego, z wyjątkiem uprawnień wynikających z art. 134 § 2. Przekazanie środków trwałych nie będących częściami składowymi nieruchomości oraz środków obrotowych nie wyłączając przynależności nieruchomości następuje w drodze sprzedaży.

5. Sprzedaż składników majątkowych następuje po cenach, po jakich rolnicze spółdzielnie produkcyjne mogą nabywać takie przedmioty od przedsiębiorstw wytwórczych. Jeżeli przedmiot jest niepełnowartościowy, stosuje się przepisy w sprawie cen na przedmioty niepełnowartościowe nabywane lub zbywane przez jednostki państwowe.

6. Do przeprowadzenia inwentaryzacji oraz wyceny składników majątkowych przekazywanego zakładu strony powołają komisję złożoną z ich przedstawicieli, która wybierze ze swego składu przewodniczącego. W razie potrzeby komisja może korzystać z pomocy rzeczoznawców.

7. W umowie o przekazanie zakładu należy w szczególności wskazać:

- 1) rodzaj, nazwę oraz położenie przekazywanego zakładu;
- 2) cenę zakupionych składników majątkowych oraz warunki i termin zapłaty należności;
- 3) zobowiązania i wierzytelności związane z prowadzeniem przekazywanego zakładu, które przejmuje spółdzielnia produkcyjna, oraz zasady rozliczeń z tego tytułu;
- 4) sposób zabezpieczenia przez spółdzielnię produkcyjną zobowiązań wynikających z umowy.

8. Przekazanie zakładu następuje według stanu na ostatni dzień miesiąca.

9. Przekazanie i przejęcie zakładu powinno być stwierdzone protokołem zdawczo-odbiorczym. Z chwilą podpisania

nia protokołu zdawczo-odbiorczego na spółdzielnię produkcyjną przechodzą korzyści i ciężary.

10. Spółdzielnia produkcyjna obowiązana jest wpłacić należność za nabyte środki obrotowe przed upływem 3 miesięcy, a za nabyte inne składniki majątkowe — przed upływem 2 lat od dnia podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego. Terminy te mogą być przedłużone za zgodą stron i banku finansującego przedsiębiorstwo.

11. O przekazaniu zakładu należy powiadomić bank finansujący eksploatację lub inwestycje tego zakładu

oraz wydział finansowy prezydium właściwej powiatowej (dzielnicowej) rady narodowej.

12. Upoważnia się wymienionych w ust. 1 ministrów i prezydium rad narodowych do udzielania w miarę potrzeby spółdzielniom produkcyjnym pomocy technicznej i organizacyjnej w uruchomieniu przemysłowych zakładów oraz zaopatrzeniu w niezbędne urządzenia i sprzęt."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

332

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 30 czerwca 1958 r.

Wytyczne w sprawie udzielania zezwoleń na spłatę kaucji związanej z najmem lokalu mieszkalnego w ratach miesięcznych i zwolnień od obowiązku wpłacania tej kaucji.

Na podstawie § 4 ust. 4 uchwały nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Monitor Polski Nr 47, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wytyczne w sprawie udzielania zezwoleń na spłatę kaucji związanej z najmem lokalu mieszkalnego

w ratach miesięcznych i zwolnień od obowiązku wpłacania tej kaucji, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: St. Sroka

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 czerwca 1958 r. (poz. 332).

WYTYCZNE W SPRAWIE UDZIELANIA ZEZWOLEŃ NA SPŁATĘ KAUCJI ZWIĄZANEJ Z NAJMEM LOKALU MIESZKALNEGO W RATACH MIESIĘCZNYCH I ZWOLNIEŃ OD OBOWIĄZKU WPŁACANIA TEJ KAUCJI

1. Uchwała nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Monitor Polski Nr 47, poz. 271) wprowadza obowiązek uiszczania kaucji od lokali mieszkalnych przez najemców, którzy otrzymują przydział mieszkania w dniu 1 lipca 1958 r. lub po tej dacie w domach wybudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1950 r. lub w nadbudowanych po tym dniu częściach domów starych, pozostających w zarządzie prezydiów rad narodowych lub innych jednostek państwowych. Kaucję pobiera się również od najemców lokali mieszkalnych wybudowanych przed 1 stycznia 1950 r., jeżeli lokale te zostały gruntownie odremontowane przed przydzieleniem ich nowemu najemcy. Najemcy, którzy uzyskali przydział mieszkania przed dniem wejścia w życie wymienionej uchwały, tj. przed dniem 1 lipca 1958 r., lecz objęli lokal w użytkowanie po tym dniu, obowiązani są również uiszczać kaucję.

2. Niektóre kategorie najemców zostały zwolnione od obowiązku wpłacania kaucji z mocy samej uchwały, inne kategorie najemców mogą być zwolnione przez prezydium rad narodowych od wpłaty kaucji w całości lub w części albo mogą uzyskać zezwolenie na spłatę kaucji w ratach miesięcznych zgodnie z niniejszymi wytycznymi.

3. Z mocy uchwały zwolnieni są od wpłacania kaucji:

a) najemcy, którzy uzyskali przydział lokalu mieszkalnego w związku ze stosunkiem pracy, o ile praca ta, ze względu na szczególny jej charakter, wymaga zajmowania lokalu w określonym budynku lub zespole budynków (np. dozorczy domowi),

b) najemcy, którzy zmieniają dotychczasowy lokal na mniejszy,

c) cudzoziemski personel przedstawicielstw dyplomatycznych i personel urzędów konsularnych posiadający obywatelstwo kraju wysyłającego,

d) najemcy, którzy uzyskali przydział lokalu mieszkalnego przed dniem 1 lipca 1958 r. i przed tym dniem objęli lokal,

e) najemcy lokali w zakładowych domach mieszkalnych.

4. Również z mocy uchwały zwolniony jest od wpłacania kaucji pracownik, który zostanie przeniesiony do pracy w innej miejscowości i któremu w miejscowości tej zostanie przydzielony lokal mieszkalny, od którego należy wpłacić kaucję. W tych przypadkach zakład pracy, do którego najemca został przeniesiony, obowiązany jest kaucję tę wpłacić. Oddanie najemcy lokalu mieszkalnego w użytkowanie następuje po wpłaceniu kaucji przez zakład pracy.

5. Sprawy kaucji od lokali mieszkalnych na terenie państwowych gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, rybnych i państwowych gospodarstw leśnych normują przepisy § 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 uchwały.

6. Prawo wpłacania kaucji w ratach miesięcznych w ciągu 2 lat od przydzielenia im lokalu mieszkalnego przysługuje z mocy uchwały repatriantom. Przepis ten dotyczy repatriantów, którzy powrócili do kraju po dniu 12 kwietnia 1957 r. i znajdują się w ciężkiej sytuacji materialnej.

7. Prezydium rady narodowej może stosować ulgi polegające na rozłożeniu kaucji na raty lub na zwolnieniu z kaucji w całości lub w części — kierując się następującymi wytycznymi: